

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Kuherruskuukausi

Nytpä on taidettu saada omituinen pääministeri ja vissiin koko hallituskin. Tämä Alexander Stubb on ensi töikseen ruvennut höperehtimään, että oppositiollakin saattaa olla esityksissään ja ajatuksissaan jotakin järjen hiventä. Tiedä vaikka joskus niille voitaisiin kallistaa korvaa hallituksessakin. Demarien ryhmänjohtaja Jouni Backman vertasi hallituksen muodostamista morsiamen ja hääjuhlaan, ja Stubb vahvistaa mielikuvaa viettämällä kuherruskuukautta jopa opposition kanssa.

Tarkkaan ottaen tällainen empatianpuuska ei taida kuitenkaan olla alun perin Stubbin keksintöä. Kyllä sitä ovat yrittäneet muutamat muutkin viime aikoina Suomessa. Kun oppositiopuolue keskusta valitsi puheenjohtajakseen Juha Sipilän, tämä yllätti kaikki ja rupesi ensi töikseen lepertelemään hallitukselle. Kaikin ajoin ei tiedetty, onko mies oppositiojohtaja vai ministeri, vai kenties molempia, kuten tohtori Jekyll ja Mr. Hyde. Suunnilleen samoihin aikoihin toinen keupumomo Kimmo Tiilikainen aloitteli eduskuntaryhmän puheenjohtajauraansa sen verran kesyesti, ettei hänestäkään tuntunut olevan mitään vaaraa kenellekään. Myös kokoomuksessa on harrastettu pehmoilua jo ennen Stubbia. Hänen edeltäjänsä Jyrki Kataisen mielestähän varsinkin hallituksen alkuvaiheessa kaikki oli fantastista, riippumatta siitä, menivätkö asiat päin mäntyä, päin prinkkalaa vai päin sanonkomämitä.

Katsotaanpa sitten, miten näille yltiöystävällisille politiikan kyyhkyläisille on käynyt. Kimmo Tiilikainen otti nopeasti opikseen, kun hänelle muutaman kerran huomautettiin liiasta ymmärtäväisyydestä. Hän lopetti moisen pelleilyn lyhyeen ja on jo ainakin pari vuotta räkyttänyt hallitukselle kaikesta mitä se tekee tai jättää tekemättä tai päinvastoin. Myös Juha Sipilä pantiin ruotuun muutamassa kuukaudessa, ja nyt hänkin muistaa haukkua hallituksen aina kun saa puheenvuoron. Jyrki Katainen taisi saada tarpeekseen unelmajoukkueestaan ja lähti karkuun Brysseliin motkottaen menessään – ellei nyt muille, niin Timo Soinille ainakin. Jopa Soinikin on joutunut kiristämään pipoaan, kun loputon lupsakka läpsiminen ei enää pure keneenkään.

Näiden esimerkkien perusteella voi melkein lyödä vetoa, että ennen kuin ensi kevään eduskuntavaalit koittavat, myös Alexander Stubb saattaa hyvinkin olla suomalaisessa nakkikioskikunnossa. Sehän tarkoittaa sitä, että ymmärrystä ei heru enää mihinkään suuntaan, vaan luuvitosta tulee heti jos joku erehtyy ynättämäänkään. Jäämme odottamaan.

Artikkelin lähde Kaleva